

Til lovforslag nr. L 233. Betænkning afgivet af kulturudvalget den 21. maj 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Fællesantenneanlægs modtagning fra kommunikationssatellitter m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for kulturelle anliggender, som denne har besvaret skriftligt og i samråd. Endvidere har udvalget haft samråd med ministeren for offentlige arbejder.

Udvalget har herudover modtaget skriftlig henvendelse fra Radiobranchens Faghandlerrorganisation Rateksa.

Nogle af udvalgets spørgsmål og ministeren for kulturelle anliggenders svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Med henvisning til ministeren for kulturelle anliggenders besvarelse af udvalgets spørgsmål 2, som er optrykt som bilag til betænkningen, forudsætter flertallet, at tilladelsesgivningen vedrørende etablering og drift af radioanlæg til modtagning af radio- og tv-programstof fra kommunikationssatellitter smidiggøres, således at der fremover på dette område kan udstedes tidsubegrænsede tilladelser.

Samtidig forudsætter flertallet, at den nuværende ordning med et årligt gebyr erstattes med et engangsgebyr, som opkræves i forbindelse med tilladelsens udstedelse. Gebyrets størrelse forudsættes fastsat ud fra en nærmere vurdering af P & Ts omkostninger i forbindelse med ordningens administration.

Et *mindretal inden for flertallet* (Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstres

medlemmer af udvalget) ønsker endvidere at komme med følgende bemærkninger:

Mindretallet er tilfreds med, at det er lykkedes at få gennemført, at tv-brugerne stilles lige i valget mellem tilslutning til hybridnet eller anskaffelse af parabolantenne. Mindretallet er endvidere glad for, at det nu er fastslået, at brugerne skal have mulighed for at få indflydelse på programvalget i fællesantenneanlæg, at der derudover skal gives mindretalsindflydelse, og at der i større fællesantenneanlæg skal reserveres en kanal til lokalt tv eller lignende. Alle disse ting har mindretallet arbejdet for i de år, der er forløbet, siden de første debatter om hybridnettet startede i Folketinget og i befolkningen i det hele taget.

Mindretallet har derudover noteret sig, at den tvivl, som mindretallet hele tiden har udtrykt om, hvorvidt erhvervslivet overhovedet var interesseret i hybridnettet, og hvorvidt hybridnettet var den bedste mulighed for at forsyne erhvervslivet med bredbåndstjenester, har vist sig at være berettiget. Der er ikke og har aldrig været nogen holdbar baggrund for den påstand, der er blevet fremført af regeringspartierne og Socialdemokratiet: at hybridnettet først og fremmest skulle etableres af hensyn til erhvervslivet.

Mindretallet havde gerne set, at der i forbindelse med forslaget var sket en klarere adskillelse mellem beslutningen om signal-fremføring og beslutningen om programtilbud i hybridnettet. Der har imidlertid ikke i Folketinget vist sig et flertal for en løsning, der kunne indebære adskillelse af de to funk-

tioner. Mindretallet vil følge udviklingen på området og tage den op, hvis den får uheldige konsekvenser.

I øvrigt er det et spørgsmål, om nærværende lov er nødvendig. Det meste af dens indhold kunne efter mindretallets opfattelse være opfyldt ved ændringer af lov om radio- og

fjernsynsvirksomhed og ved aftaler mellem interesserede parter. Af det hidtidige hybridnetforlig er der kun smuler tilbage.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Annelise Gotfredsen (KF) Connie Hedegaard (KF) Flemming Jensen (KF)

Per Stig Møller (KF) Helge Sander (V) Hanne Severinsen (V) nfm. Poulsgaard (FP)

Inger Stilling Pedersen (KRF) Poul Nielson (S) Søren Hansen (S) Jytte Hilden (S)

Qvist Jørgensen (S) Jimmy Stahr (S) Tastesen (S) Birthe Hansen (SF)

Ingerlise Koefoed (SF) fmd. Bilgrav-Nielsen (RV)

Partierne CD og VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren for kulturelle anliggender og dennes svar herpå*Spørgsmål 2:*

Hvorfor er det nødvendigt med en tilladelse, når det ikke er tilfældet i dag ved opstilling af en almindelig antenne?

Svar:

Udtrykket »parabolantenne« bruges i daglig tale om det samlede anlæg, som omfatter selve parabolantennen, en udendørs elektronikenhed (LNC-enhed), tilslutningskabel og en indendørs elektronikenhed (satellitmodtager).

Tilladelsen (og typegodkendelsen) retter sig mod de elektroniske enheder, og en sammenligning mellem en »parabolantenne« og en »almindelig antenne« er derfor ikke relevant.

Kravet om tilladelse følger af bestemmelsen i radiokommunikationslovens § 1, hvorefter oprettelse og drift af anlæg af enhver art for radiokommunikation (radioanlæg) på dansk territorium kun må ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.

Etablering og drift af anlæg til modtagning af programstof fra rundspredende satellitter (de såkaldte DBSer), hvoraf den første påregnes opsendt af Forbundsrepublikken Tyskland i år, kræver ikke tilladelse, idet der er tale om anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning.

Overførsel af programstof via kommunikationssatellit er i princippet en lukket teletransport, hvor det i henhold til de internationale teleaftaler (ITU, INTELSAT, EUTELSAT) bl.a. påhviler vedkommende teleadministration at medvirke til, at kun den eller de modtagere, som afsenderen har bestemt, modtager det pågældende programstof. Dette sikres i praksis ved et krav om, at der skal indhentes en tilladelse, for hvilken det vil være et vilkår, at vedkommende programle-

verandør samtykker i modtagelsen af det pågældende programstof. Tilladelse vil endvidere kun blive givet, hvis anlægget opfylder typegodkendelseskrav, der er fastsat bl.a. med henblik på at undgå, at anlægget medfører forstyrrelser af andre teletjenester, herunder radiofoni og fjernsyn.

Det overvejes, hvorledes tilladelsessystemet kan smidiggøres mest muligt inden for rammerne af de nævnte internationale aftaler.

Spørgsmål 6:

Hvad er begrundelsen for, at der skal erlægges en afgift på 400 kr. hvert år?

Svar:

Det årlige gebyr på 400 kr. for en tilladelse til opstilling af en kommunikationssatellitmodtager, er søgt fastsat således, at det dækker udgifterne i forbindelse med administration af bestemmelserne for sådanne modtageanlæg. Der vil være udgifter ved at supplere og vedligeholde den nødvendige ekspertise på området, til deltagelse i nationalt og internationalt normarbejde samt til udfærdigelse og udgivelse af administrative og tekniske bestemmelser, vejledninger m.v. Hertil kommer udgifter i forbindelse med udstedelse af tilladelser og til arkiv og registrering. Endvidere vil der være udgifter til tilsyn og kontrol i marken med, at brugerne lever op til de gældende bestemmelser, og til behandling af støjklager fra brugerne af modtageanlæg eller fra andre radiobrugere, der forstyrres af modtageanlæg.

Da en stor del af ovennævnte udgifter vil være knyttet til den fortsatte drift af satellitmodtageanlæggene, findes det rigtigt, at gebyret for en tilladelse fastsættes som et årligt gebyr.